

2 | 2020

český
časopis
historický

The Czech Historical Review

Ročník 118 / Založen 1895

OBSAH | CONTENTS

Studie | *Studies*

FABINI Pavel

Verifikace voleb v počátcích moderního parlamentarismu:

Rakouské císařství 1848–1849

297

(The Verification of Elections at the Beginnings of

Modern Parliamentarism: The Austrian Empire 1848–1849)

CIBULKA Pavel

Programové strategie politického boje

o moravský venkov v éře masové komunikace

324

(Programme Strategies of the Political Battles

for the Moravian Rural Area in the Era of Mass Communication)

ŠMÍD Marek

Postoj Svatého stolce k československému zahraničnímu

odboji za první světové války

363

(The Attitude of the Holy See to the Czechoslovak

Foreign Resistance during the World War I)

HORÁK Pavel

Veřejná shromáždění a státní moc (První máje v českých zemích 1918–1938)

388

Public Assemblies and State Power

(May Day in the Czech Lands 1918–1938)

SIEMANN Wolfram
Metternich – der Unverständene?
Schwierigkeiten bei der Erforschung eines Ausnahmepolitikers 416
(*Metternich – the Misunderstood One? Difficulties in Researching
an Exceptional Politician*)
(*Nepochopený Metternich: Potíže výzkumu výjimečného politika*)

LOMOVÁ Olga
Jak Čechům vyprávět čínský příběh: recenze na nové dějiny ČLR 433
(*How to Tell the China Story for Czech readers:
Review of the New Czech History of the PRC*)

Obzory literatury | *Review articles and reviews*

Recenzní článek
František ŠMAHEL
Filip z Padeřova a jeho bible. Glosy inspirované četbou 447
(*Filip of Padeřov and His Bible: Glosses Inspired by Reading*)

Recenze
Pavel KALINA
Hluboké město. Moderní metropole jako Druhý Řím 461
(Jaroslav Pánek)

Karin HOFMEESTER – Marcel van der LINDEN (eds.)
Handbook Global History of Work 464
(Jakub Raška)

Ivo ŠTEFAN
Čí je ta krajina? Rozhovory s Janem Klápště o středověku i našem světě 467
(Antonín Kostlán)

Xavier BARRAL I ALTET – Pál LŐVEI – Vinni LUCHERINI –
Imre TAKÁCS (eds.)
The Art of Medieval Hungary 471
(Peter Bučko)

- János M. BAK – László VESZPRÉMY (eds.)
Chronica de gestis Hungarorum e Codice Picto saec. XIV.
The Illuminated Chronicle, Chronicle of the Deeds of the Hungarians from the
Fourteenth-Century Illuminated Codex
- János M. BAK – László VESZPRÉMY (eds.) 478
Studies on the Illuminated Chronicle
 (Peter Bučko)
- Pavel BRODSKÝ – Kateřina SPURNÁ – Marta VACULÍNOVÁ (edd.) 482
Liber viaticus Jana ze Středy, svazek 1 a 2
 (Martin Nodl)
- Pavčina CERMANOVÁ – Pavel SOUKUP (ed.) 486
Husitské re-formace. Proměna kulturního kódu v 15. století
 (Jiří Pešek)
- Lucie DOLEŽALOVÁ – Michal DRAGON (edd.) 489
Kříž z Telče (1434–1504). Písař, sběratel a autor
 (František Šmahel)
- Guy THEWES – Martin UHRMACHER (Hrsg.)
Extra muros. Vorstädtische Räume im Spätmittelalter und früher Neuzeit.
Espaces suburbains au bas Moyen Âge et à l'époque moderne
- Sabine von HEUSINGER – Susane WITTEKIND (Hrsg.) 493
Die materielle Kultur der Stadt in Spätmittelalter und Früher Neuzeit
 (Ivan Hlaváček)
- Mlada HOLÁ – Martin HOLÝ (Hg.) 496
Das Studentenkolleg der Böhmischen Nation der Prager Universität.
Edition der Rechnungen aus den Jahren 1541–1611
 (Ivana Čornejová)
- Táňa ŠIMKOVÁ 498
 „Hrad přepevný je Pánbůh náš.“ *Saská luterská šlechta severozápadních Čech*
ve světle raně novověké sakrální architektury
 (Lukáš M. Vytlačil)
- Adéla RÁDKOVÁ 501
Politické myšlení Davida Huma. Základní otázky, východiska
a inspirace pro amerického otce zakladatele
 (Svatava Raková)

Jiří HANUŠ – Vít HLOUŠEK <i>Předminulé století. Evropa v politice a kultuře 19. století</i> (Pavel Máša)	506
Eva SEMOTANOVÁ – Zlatica ZUDOVÁ-LEŠKOVÁ – Jitka MOČIČKOVÁ – Jiří CAJTHAML – Pavel SEEMANN – Jan D. BLÁHA a kol. <i>Český historický atlas. Kapitoly z dějin 20. století</i> (Martin Ouředníček)	508
Marek ŠMÍD <i>Vatikán a německý nacismus 1923–1945</i> (Petr Macek)	513
Jan KUKLÍK – Jan NĚMEČEK <i>In the Shadow of the Fasces I. Italy and the Destruction of Czechoslovakia 1938/1939</i> (Marek Šmíd)	516
Jan KOURA <i>Rozdělený ostrov. Studená válka a kyperská otázka v letech 1960–1974</i> (Nikola Karasová)	519
Petra BAŠTOVÁ <i>Třetí pilíř zahraniční politiky? Západoněmecká zahraniční kulturní politika v šedesátých a sedmdesátých letech 20. století</i> (Jitka Pánek Jurková)	522
Miroslav LONDÁK – Slavomír MICHÁLEK a kol. <i>Dubček</i> (Jan Rychlík)	528
Benedicta HÜBNEROVÁ – David VÁLKA <i>České stopy v Římě</i> (Jaroslav Pánek)	533
<i>Zprávy o literatuře</i>	536

Z vědeckého života | *Chronicle*

<i>Nekrolog</i> Anton Schindling (20. ledna 1947 – 4. ledna 2020) (Václav Bůžek)	565
<i>Výtahy z českých časopisů a sborníků</i>	574

zmíněný krok bezpochyby překvapením, protože o něm byla od svého spojence informována až se zpožděním. Po vzniku Protektorátu Čechy a Morava byla všechna vyslanectví Československa likvidována, což se dotklo rovněž Itálie, kde byl československý vyslanec v Římě Vlastimil Čermák vyzván, aby svůj post co nejdříve opustil a odcestoval do Prahy.

Ke čtivosti hutného textu přispívá značné množství pramenů k mezinárodním vztahům přelomu 30. a 40. let 20. století, jež byly autory prostudovány. Oba historici umně využívají dostupných archivů, edic diplomatických zpráv, deníků a pamětí, které konfrontují s početnou literaturou české i zahraniční provenience. Zajímavé obohacení tématu by představovalo snad jen větší využití dobových periodik, vycházejících zejména v metropolích zúčastněných států; jsou ostatně dnes již většinou digitalizovány.

Ačkoliv je monografie *In the Shadow of the Fasces I* primárně určena pro zahraničního čtenáře, který má možnost proniknout jejím prostřednictvím do složitých otázek mezinárodní politiky v hodině ohrožení Československa, čtenářský zážitek i bohatou faktografií si z ní odnese rovněž český čtenář. Již nyní se můžeme těšit na její pokračování pro období let 1939–1945.

Marek Šmíd

Jan KOURA

Rozdělený ostrov. Studená válka a kyperská otázka v letech 1960–1974

(= Studená válka – nové dějiny, sv. 1)

Praha, Nakladatelství Epocha 2019, 324 s., ISBN 978-80-7557-199-1.

Kyperský konflikt, probíhající v otevřené či latentní formě bezmála od konce druhé světové války až dodnes, se z větší části odehrával na pozadí studené války. V širším, možná ještě více určujícím pojetí byl zasazen do procesu dekolonizace, který v kyperském případě předpokládal dosažení nezávislosti na britské koloniální správě a následné vyrovnání se s jejím odkazem. Obě tyto okolnosti předznamenaly složitost a mnohvrstevnost tzv. kyperské otázky, tedy mezinárodněpolitických snah o nastolení trvale udržitelného mírového uspořádání na tomto národnostními rozpory zmítaném středomořském ostrově. Nalezení funkčního řešení nekomplikovala pouze nestabilní vnitropolitická situace na Kypru, ale především její mezinárodní kontext. Mezi aktéry, kteří se v rámci kyperské otázky pokoušeli prosadit své zájmy, se řadily jednak kyperské garanční mocnosti (Velká Británie, Řecko a Turecko), další zainteresované velmoci (v tomto případě Spojené státy americké a Sovětský svaz), samotná Kyperská republika, a též obě hlavní kyperské komunity – kyperští Řekové a kyperští Turci. Z mezinárodního hlediska pak nelze nezmínit angažmá Organizace spojených národů jak v diplomatických jednáních, tak při nasazení Mírových sil OSN na Kypru (UNFICYP).

Kyperská otázka byla v průběhu desetiletí předmětem mimořádného badatelského zájmu. Vyjmenovávat na tomto místě byt jen nejzásadnější díla historiků, politologů, teoretiků mezinárodního práva, sociologů nebo antropologů je tedy značně obtížné. Pokud bychom měli zmínit alespoň několik jmen současných autorů, můžeme mezi

ně zařadit Jamese Ker-Lindsaye, Rebeccu Bryant, Olgu Demetriou či Meteho Hataye.¹ V českém prostředí rozsáhlejší vědecký výzkum na téma kyperského konfliktu doposud chyběl. V omezené míře byl reflektován v dílech Pavla Hradečného, Konstantina Tsivose, Vladimíra Nálevky, nebo Jana Wannera.²

Nejnovějším příspěvkem ke studiu kyperské otázky je recenzovaná kniha Jana Koury. Její autor působí jako vedoucí „Skupiny pro výzkum studené války“ na Institutu pro studium strategických regionů Univerzity Karlovy. Kyperskou problematikou se zabývá již delší dobu.³ Ambicí jeho nové knihy, poskytující mimo jiné podrobný přehled vývoje kyperského konfliktu v období jeho vrcholné fáze, není pouze snaha vyplnit mezeru v rámci české literatury. Autor reaguje na aktuální vývoj na poli výzkumu studené války, v jehož rámci se badatelé pokoušejí o revizi bipolárního paradigmatu, který donedávna této disciplíně dominoval. Hlásí se k historiografickým trendům tzv. nových dějin studené války (*New Cold War History*), které o studenoválečném konfliktu uvažují v globálním i lokálním měřítku a berou v úvahu postoje dosud opomíjených aktérů systému mezinárodních vztahů, zejména menších států.⁴ Tento přístup jde ruku v ruce s obecnými trendy současného výzkumu mezinárodních vztahů.⁵ Důležitost a svébytnost rolí těchto aktérů v dějinách mezinárodních vztahů obecně, a v dějinách studené války a kyperského konfliktu konkrétně, byla doposud většinou zastíněna reflexí velmocenské politiky či tzv. diplomatickou historií (*diplomatic history*).

Úvodní kapitoly knihy se zabývají kořeny národnostního konfliktu na Kypru, důsledky britské koloniální správy pro politické uspořádání ostrova a konečně zahraniční politikou USA vůči východnímu Středomoří po vyhlášení Trumanovy doktríny (1947).

-
- 1 Kupříkladu James KER-LINDSAY, *Britain and the Cyprus Crises, 1963–1964*, Mannheim 2004; Olga DEMETRIOU, *Refugeehood and the Post Conflict Subject: Reconsidering Minor Losses*, New York 2018; Rebecca BRYANT – Mete HATAY, *Sovereignty Suspended. Building the So-Called State*, Philadelphia 2020.
 - 2 Srov. Pavel HRADEČNÝ, *Řekové a Turci: nepřátelé nebo spojenci?*, Praha 2000; Pavel HRADEČNÝ – Konstantinos TSIVOS, *Česko-kyperské vztahy*, in: Ladislav Hladký (ed.), *Vztahy Čechů s národy a zeměmi jihovýchodní Evropy*, Praha 2010; Vladimír NÁLEVKA, *Čas soumraku. Rozpad koloniálních impérií po druhé světové válce*, Praha 2004.
 - 3 Jan KOURA, *Zápas o východní Středomoří. Zahraniční politika Spojených států amerických vůči Řecku a Turecku v letech 1945–1953*, Praha 2013; Jan KOURA, *Řecko mezi Východem a Západem: Spojené státy americké a řecká otázka v letech 1945–1947*, *Slovanský přehled* 100, 1, 2014, s. 71–93; Jan KOURA, *Greek-Turkish Struggle for Cyprus. United States Foreign Policy towards the „Cyprus Question“ during the 1960s*, *The Twentieth Century* 1, 2, 2009, s. 13–40.
 - 4 Viz kupříkladu Odd Arne WESTAD, *The New International History of the Cold War: Three (Possible) Paradigms*, *Diplomatic History* 24, 4, 2000, s. 551–565; Frederico ROMERO, *Cold War Historiography at the Crossroads*, *Cold War History* 14, 4, 2014, s. 685–703.
 - 5 Srov. Robert O. KEOHANE, *Lilliputians' Dilemmas*, *International Organization* 23, 2, 1969, s. 291–310; Maurice A. EAST, *Size and Foreign Policy Behavior*, *World Politics* 25, 4, 1973, 556–576; Baldur THORHALLSSON, *The Role of Small States in the European Union*, Aldershot 2000; Clive ARCHER – Neill NUGENT, *Introduction: Small States and EU*, *Current Politics and Economics of Europe* 11, 2002, s. 1–10.

Koura se zaměřuje na historicky proměnlivou strategickou úlohu Kypru při naplňování zahraničněpolitických a geopolitických cílů Velké Británie a USA a při hledání způsobů vojenského a ekonomického využití ostrova. Autor poukazuje na nezanedbatelný podíl britské správy na prohlubování nevráživosti mezi oběma kyperskými národnostními komunitami. Brity zaštitěné zavedení vysoce rigidní a komplikované kyperské ústavy z roku 1960 pak označuje za jednu z příčin eskalace kyperského konfliktu.

Spíše než přímým objektem britských a amerických zájmů se Kypr stal prostředkem velmocí k dosažení mocenské převahy ve východním Středomoří a k uplatňování politických, ekonomických a bezpečnostních cílů v regionu Blízkého východu. Po získání nezávislosti v roce 1960 se o nově vzniklou Kyperskou republiku stále více zajímal též Sovětský svaz, potažmo socialistické země východního bloku. V podpoře kyperské nezávislosti spatřovaly příležitost k oslabení amerického vlivu v oblasti a narušení soudržnosti států NATO. Nutno dodat, že „mateřské země“ kyperských komunit, Řecko a Turecko, dokázaly vyvolat hluboký rozkol uvnitř NATO i bez sovětského přispění.

Koura upozorňuje, že přílišný důraz na bipolarismus a velmocenské soupeření, charakteristický pro dřívější přístupy ke zkoumání studené války, vedl k přehlížení role aktérů, kteří nebyli v postavení velmocí. Dělo se tak až do té míry, že politika Kyperské republiky byla mnohdy ztotožňována s postoji kapitalistického Západu. V Kourově interpretaci Kyperská republika, především díky svému dlouholetému charismatickému prezidentovi arcibiskupovi Makariosovi, dokázala vystupovat jako sebevědomý stát, bojující za svou nezávislost a suverenitu a prosazující svébytnou zahraniční politiku. I proto se Kyperská republika dokázala po jistý čas bránit zasahování velmocí i opakované hrozbě turecké invaze. Pro Makariosovu snahu zajistit Kypru vyvážené mezinárodní postavení, bylo charakteristické jeho angažmá v Hnutí nezúčastněných a politické spojenectví s egyptským vůdcem Gamálem Násirem. Prostřednictvím kyperské komunistické strany, Pokrokové strany pracujícího lidu (AKEL), pak Makarios utvářel a prohluboval vztahy se zeměmi východního bloku.

Ze všech socialistických zemí přitom právě Československo sehrálo významnou, byť epizodní úlohu v kyperské otázce. Tím podle autora zasáhlo nejen do vnitropolitického vývoje ostrova, ale i do velmocenské „hry“ o něj. Československá angažovanost v kyperských záležitostech prokázala, že i socialistický stát, závislý na následování sovětské politické linie, mohl v určitých momentech vést vlastní zahraniční politiku. Československo udržovalo kontakty s kyperskou komunistickou stranou AKEL již od padesátých let. Do kyperského vývoje Československo poprvé zásadněji zasáhlo z pozice nestálého člena Rady bezpečnosti OSN hlasováním pro rezoluci č. 186 z března 1964, vyzývající k ukončení násilí na Kypru a potvrzující kyperskou nezávislost a legitimitu Makariosovy vlády.

Výraznější československou intervencí do vnitřních záležitostí Kypru, která vyvolala nemalý mezinárodní skandál, byla bilaterální smlouva z roku 1966 o československých dodávkách zbraní, které Makariosův režim hodlal použít k zajištění kyperské nezávislosti. Následné požadavky kyperské vlády z konce šedesátých let na další dodávky již nebyly československou vládou vyslyšeny navzdory opačnému postoji Sovětského svazu. Nový obchod se tak uskutečnil až v polovině roku 1971. Skončil sice zabavením dovezeného

vojenského materiálu mírovými silami UNFICYP, podle některých interpretací však údajně pomohl udržet Makariosovu vládu u moci. I tak se kyprskému vůdci nepodařilo zabránit dalšímu neblahému vývoji, který v roce 1974 završila turecká invaze na ostrov.

Díky Kourově zaměření na širší škálu aktérů, zapojených do jednání o kyprské otázce a jeho snaze reflektovat dynamiku lokálního vývoje i globální kontext, je jeho analýza barvitá a čtivá. Na příkladu Kypru ukazuje, že se malé státy v době studené války sice často ocitaly ve vleku velmocenské politiky, dokázaly však svého závislého postavení mnohdy využít ve svůj prospěch. V rámci studenoválečného systému mezinárodních vztahů, na který bylo donedávna stereotypně nahlíženo jako na absolutně bipolární, se tak malé státy projevovaly též jako aktivní „hráči“, nikoli pouze jako jeho pasivní oběti.

Nikola Karasová

Petra BAŠTOVÁ

Třetí pilíř zahraniční politiky? Západoněmecká zahraniční kulturní politika v šedesátých a sedmdesátých letech 20. století

Praha, Academia 2018, 453 s., ISBN 978-80-200-2797-9.

Kniha Petry Baštové je zajímavým počinem hned v několika směrech. Jednak jde o jednu ze vzácných prací na téma kulturní diplomacie, resp. zahraniční kulturní politiky; zároveň jde o první českou knižní publikaci zabývající se německou zahraniční kulturní politikou; a jde také o mimořádně důkladnou analýzu tématu s důsledky i pro dnešek.

Diskuse o této knize je zároveň rozpravou o přístupu ke zkoumání kulturní diplomacie¹ – oblasti, která láká výzkumníky z různých oborů zejména od devadesátých let 20. století, kdy vyšla vlivná práce Josepha Nye o „měkké moci“,² tedy kapacitě státu kultivovat svou atraktivitu na mezinárodní scéně. Kulturní diplomacie je jedním z jejích prostředků. Ačkoli vědecká obec zdaleka nedospěla ke konsenzu ohledně definice kulturní diplomacie, v zásadě jde o snahu státu naklonit si zahraniční veřejnost prostřednictvím kultury.³ V českém jazyce není na toto téma mnoho publikací – systematicky se jím zabývá Eliška Tomalová z perspektivy

1 Budu používat v mezinárodní literatuře běžnější termín kulturní diplomacie. Termín „zahraniční kulturní politika“ je specifický pro německý kulturní okruh.

2 Joseph S. NYE, *Soft Power*, Foreign Policy 80, 1990, č. 3, s. 153–171.

3 Pro různé definice viz např. Jessica C. E. GIENOW-HECHT – Marc C. DONFRIED, *Searching for a Cultural Diplomacy*, New York 2010. Důležité je, že se pojetí kultury v různých materiálech může významně lišit, jak uvidíme i níže v této recenzi. Baštová definuje zahraniční kulturní politiku jako „tu část mezinárodních státních i společenských vztahů v oblasti kultury, vzdělávání, vědy a v sociální oblasti, která je podporována státem jakožto záměrně užívaný nástroj zahraniční politiky.“ Srovnej: P. BAŠTOVÁ, *Třetí pilíř zahraniční politiky*, s. 44. Podrobnější diskuse o vztahu k pojmu kulturní diplomacie tamtéž, s. 49.

AKADEMICKÁ ENCYKLOPEDIE ČESKÝCH DĚJIN

H/1

Historický ústav
Praha 2019

Jaroslav Pánek a kolektiv

AKADEMICKÁ ENCYKLOPEDIE ČESKÝCH DĚJIN, DÍL V.

(H/1: habáni – historismus)

Praha, Historický ústav AV ČR 2019

592 s., 21 x 30 cm

ISBN 978-80-7286-339-6

Dostupné v knihkupectvích Nakladatelství Academia.

Možnost objednání na <http://obchod.hiu.cas.cz/shop/>

Dosud nejrozsáhlejší svazek Akademické encyklopedie českých dějin zahrnuje sice „jen“ podstatnou část hesel začínajících písmenem H, ale má zvláštní význam. Vedle mnoha hesel pojednávajících o událostech (například *heydrichiáda*, *hilsneriáda*) a reáliích dějinného vývoje (například *habsburská dynastie*, *habsburská monarchie*) totiž zpracovává tematiku dějin historiografie a jeho podstatná část je zaměřena k vývoji tohoto vědního oboru. Je zde charakterizována řada subdisciplín a metodických přístupů (*historická antropologie*, *bibliografie*, *demografie*, *ekologie*, *geografie*, *kartografie*, *klimatologie*, *statistika*, *vlastivěda*). Další hesla se týkají institucionálních a organizačních forem historické činnosti (*Historická expedice* /tj. Česká historická expedice v Římě/, *Historická komise zemská pro Království české*, *Historická skupina*, *Historický klub*, *Historický ústav AV ČR*). Některá z těchto témat nebyla dosud zpracována nejen encyklopedicky, ale ani monograficky. Několik mimořádně rozsáhlých hesel má povahu encyklopedických monografií – zejména *Historické časopisy*, *Historické kongresy*, *Historiografie českých zemí v zahraničí* a daleko nejrozsáhlejší *Historiografie v českých zemích*. Je to soustavné pojednání o vývoji dějepisectví ve středověku, raném novověku, v 19., 20. a na počátku 21. století s důrazem na ideové proudy, infrastrukturu oboru (organizační základy, instituce, ediční řady pramenů), na čelné představitele a nejdůležitější publikační výsledky, ale také na význam historiografie ve vývoji společnosti. Poprvé jsou takto dějiny historiografie dovedeny do současnosti, poprvé je rovněž zpracována problematika menšinových historiografických proudů (polské a polonistické, židovské a judaistické, romské a romistické dějepisectví v českých zemích). Dějiny historiografie jsou doplněny velmi rozsáhlou bibliografií a desítkami dosud nepublikovaných snímků českých historiček a historiků. Další, šestý díl Akademické encyklopedie českých dějin, který obsáhne písmena H/2, Ch, I, J a K/1), vyjde ještě v tomto roce.

VE ZNAMENÍ MERKURA

Šlechta českých zemí v evropské diplomacii

Petr Pavelec – Martin Gaži –

Milena Hajná (edd.)

České Budějovice, Národní památkový ústav 2020

824 s., 25 × 31 cm

ISBN 978-80-87890-31-8

K dostání na <https://www.npu.cz/e-shop>,

cena 1 970,- Kč

Co společného mají pozdně gotická přestavba hradu Švihova, pernštejsko-lobkowiczská portrétní galerie, zlatý kočár v Českém Krumlově, turecký stan v Jindřichově Hradci, pamětní pero v Horšovském Týně, nástěnné malby v Třpištěch, psací stůl či vázy z uralského porfyru v Kynžvartu, stolní hodiny na Orlíku, sbírky orientálií v Lysicích, amatérských fotografií v Buchlovicích či moderních obrazů v Hradci nad Moravicí? Jediné. Souvislost s evropskou a potažmo i světovou diplomacií.

Bohatě obrazově vybavená kolektivní monografie se tímto tématem zabývá v dlouhém časovém období od středověku po druhou polovinu 20. století. Jejimi protagonisty jsou příslušníci šlechtických rodů, kteří vlastnili panství na území českých zemí a alespoň po část svých životů vystupovali v roli zástupců vyšších politických mocí. Jsou zde interpretovány životní osudy především těch osobností, jež po sobě zanechaly nejen významný otisk v politické historii, ale i umělecké, architektonické, písemné či osobní památky. Publikace tak propojuje „portréty“ předních diplomatů s „portréty“ věcí, zdánlivě němých svědků jejich reprezentačních aktů i všedního rodinného života, vyslaneckých povinností i uměleckých zájmů. Opomenuto nezůstalo ani cílené budování paměti na diplomatické činy rodových předků či místních předchůdců.

Více než osm stovek obrazových příloh, dokumentujících předměty z mnoha tuzemských i zahraničních institucí, zde není pouhou zpestřující ilustrací, nýbrž integrální součástí sdělení. Autoři jednotlivých kapitol, specialisté z Národního památkového ústavu i z akademické obce, čtenářům předkládají široké spektrum mezioborových studií a rozkrývají tak netradiční perspektivu výzkumu evropské kulturní historie.

Redakce

Vedoucí redaktoři | Editors-in-chief:

Jaroslav PÁNEK – Jiří PEŠEK

Výkonný redaktor | Managing Editor: Jan Slaviček

Technický redaktor | Administrative Editor: Jaroslav Novotný

Vědecká rada | Scientific Board:

Zdeněk Beneš, Václav Bůžek, Milan Hlavačka, Martin Holý, Michaela Hrubá, Tomáš Knoz, Robert Kvaček, Jiří Lach, Václav Ledvinka, Jiří Malíř, Jan Němeček, Svatava Raková, Eva Semotanová, Petr Sommer, Miroslav Šedivý, Petr Vorel, Josef Žemlička

s redakčním krubem | with Editorial Board:

Marie Buňatová, Ivan Hlaváček, Zdeněk Hojda, Miroslav Hroch, † Jan Křen, Magdaléna Pokorná, Ivan Šedivý

Mezinárodní vědecká rada | International Scientific Board:

Hugh L. Agnew (Washington), Joachim Bahlcke (Stuttgart), Detlef Brandes (Düsseldorf), Robert J. W. Evans (Oxford), Henryk Gmiterek (Lublin), Wojciech Iwańczak (Warszawa), Dušan Kováč (Bratislava), Piotr M. Majewski (Warszawa), Antoine Marès (Paris), Ralph Melville (Mainz), Nicolette Mout (Leiden), Taku Shinohara (Tokio), Thomas Winkelbauer (Wien)

Návrh obálky a typografie | Design:

Jáchym Šerých

Vydává Historický ústav AV ČR, v. v. i. | Published by the Institute of History of the Czech Academy of Sciences

Adresa | Address:

Prosecká 809/76, CZ-190 00 Praha 9 – Nový Prosek. Tel.: +420 225 443 241

E-mail: cch@hiu.cas.cz

Tiskne Powerprint s. r. o., Kamýcká 751/60, Praha – Suchdol.

Přijímání objednávek | Distribution:

Distribuci předplatitelům provádí v zastoupení vydavatele Česká pošta, s. p., telefonicky na bezplatné lince 800 300 302, elektronicky na: postabo.prstc@cpost.cz, písemně na adrese: Česká pošta, s. p., oddělení periodického tisku, Olšanská 38/9, 225 99 Praha 3. Smluvní vztah mezi vydavatelem a předplatitelem se řídí všeobecnými obchodními podmínkami pro předplatitele.

Distribuce pro Slovensko:

Magnet Press, Slovakia s. r. o., Šustekova 8, P. O. Box 17,

SK-851 04 Bratislava, tel.: 01/67201931-33, fax: 02/67201930, e-mail: predplatne@press.sk

Distribution rights in all remaining areas (with the exception of the Czech Republic and Slovakia):

Kubon and Sagner, Postfach 340108,

D-80328 München, Germany, fax: 089/54218218.

Jednotlivá čísla lze zakoupit též v Knihkupectví Academia (Václavské náměstí 34, Na Florenci 3, Národní 7, vše 110 00 Praha 1; nám. Svobody 13, 602 00 Brno) nebo přímo v Historickém ústavu AV ČR, v. v. i. (Prosecká 76, 190 00 Praha 9; j.kozohorska@hiu.cas.cz) či prostřednictvím distributora www.kosmas.cz.

ČČH vychází čtvrtletně | ČČH is published quarterly.

Toto číslo vyšlo v červnu 2020 | This issue was published in June 2020.

Cena jednotlivého výtisku 130 Kč.

ERIH – European Reference Index for the humanities (Category A – International 1); SCOPUS

<http://www.hiu.cas.cz/cs/nakladatelstvi/periodika/cesky-casopis-historicky.ep>

<http://hsozkult.geschichte.huberlin.de/zeitschriften>

<http://cejsh.icm.edu.pl>

<http://www.recensio.net/rezensionen/zeitschriften/cesky-casopis-historicky>

<http://www.proquest.com>